

Встановлювали латексний дренаж, який було виведено зовні у краніальній і каудальній точці операційної рани.

В післяопераційний період призначено: 0,05% розчин хлоргексидину і ветмеколь для санації операційної рани 1 раз на день 10 днів, цефтріаксон 1000 мг внутрішньом'язово 1 раз на день протягом 10 днів, мелоксикам 30 мг внутрішньом'язово 1 раз на день протягом 5 днів. Дренаж видалили на 5 день, шкірні шви на 14 день після операції. Повне загоєння рани відбулось за 18 днів.

Отже, хірургічне лікування кози з абсцесом молочної залози було ефективним, тварина одужала, зберіглась молочна продуктивність і репродуктивна здатність. Унілатеральна мастектомія економічно доцільна для генетично цінних тварин.

УДК 636.5.034.082.454:615.371

ГЕНОТИП VII ВІРУСУ ХВОРОБИ НЬЮКАСЛА: ПРАКТИЧНИЙ ДОСВІД КОНТРОЛЮ У БРОЙЛЕРНОМУ ГОСПОДАРСТВІ

Оробчук А. В., аспірант кафедри фізіології, біохімії тварин та лабораторної діагностики

Недзвецкий В. С., науковий керівник: професор, доктор біологічних наук,

Дніпровський державний аграрно-економічний університет, м. Дніпро

Хвороба Ньюкасла (ND) є однією з найбільш небезпечних вірусних інфекцій птиці, що завдає значних економічних збитків у світовому птахівництві. Нині домінуючим у глобальній циркуляції є генотип VII вірусу хвороби Ньюкасла (NDV), поширений у країнах Азії, Близького Сходу, Африки та Європи, а також в Україні серед синантропних птахів, які можуть бути резервуаром інфекції для промислових стад. Висока патогенність генотипу VII зумовлена інтенсивною реплікацією вірусу у лімфоїдних органах, гіперстимуляцією вродженого та пригніченням адаптивного імунітету, що сприяє швидкому поширенню інфекції.

Метою даного дослідження було порівняти ефективність використання лише живих вакцин та комбінованої схеми (векторна rHVT-ND + жива вакцина) у бройлерному господарстві. У дослідженні брали участь дві групи птиці: у першій (25325 гол.) застосовували 4 живі вакцини штаму La Sota на 1,7,14 та 21 добу вирощування, у другій (25440 гол.) – комбіновану схему: векторна rHVT-ND та жива вакцини в добовому віці та одна жива вакцина штаму La Sota на 12 добу вирощування птиці.

Методи дослідження: клінічні спостереження, аналіз падежу, патологоанатомічні зміни, серологія (РЗГА(НІ), ELISA), ПЛР-діагностика.

У першій групі, незважаючи на багаторазову вакцинацію живою вакциною, виявлено перебіг ND з ускладненням респіраторних та нервових симптомів, значний падіж (збереженість на 42 добу вирощування птиці – 54,4%) та реплікацію NDV VII генотипу у ПЛР-дослідженні. Середній титр антитіл в НІ склав – $9,67 \log_2$, в ELISA (ID VET) – 30463.

У другій групі птиці, що була вакцинована за комбінованою схемою, клінічних проявів не виявлено, збереженість птиці на 42 добу вирощування становила 96,3%. Середній титр антитіл в HI – 6,5 log₂, в ELISA (ID VET) -10300, в ПЛР-дослідженні виділення вірусу ND не підтверджено.

Отримані результати свідчать, що NDV VII генотипу є серйозною загрозою для птахівництва України через своє поширення. Навіть багаторазове використання живих вакцин не гарантує надійного захисту проти даного генотипу.

Найбільш ефективними є комбіновані програми вакцинації, які забезпечують високий рівень збереженості, надійний захист від ND та кращі виробничі показники у бройлерних господарствах. Серологічний метод діагностики та ПЛР-дослідження є ключовими для моніторингу поширення NDV VII генотипу у промисловому птахівництві.

УДК 636.598.09:57.083.3-047.27:616.074:591.434

ІМУНОГІСТОХІМІЧНА ІДЕНТИФІКАЦІЯ Т-ЛІМФОЦИТІВ У СТІНЦІ ПОРОЖНЬОЇ КИШКИ ГУСЕЙ

Павлунько В. Г., аспірант

Мазуркевич Т. А., доктор ветеринарних наук, професор кафедри біоморфології хребетних ім. В. Г. Касьяненка

*Національний університет біоресурсів та природокористування України,
м. Київ*

Загальновідомо, що імуногістохімічні методи досліджень використовують для ідентифікації клітин тканин. Маркер CD3 – це універсальний маркер усіх типів Т-лімфоцитів. Цей маркер є корецептором Т-клітинного рецептора і бере участь у передачі сигналу при розпізнаванні антигену. Т-клітинний рецептор – це поверхневий білковий комплекс на поверхні Т-лімфоцитів, який відповідає за розпізнавання антигенів, зв'язаних із молекулами головного комплексу гістосумісності. Корецептор на поверхні клітини є додатковим рецептором, який зв'язується із сигнальною молекулою додатково до первинного рецептора. Нами проведено імуногістохімічне дослідження стінки порожньої кишки гусей на експресію маркера Т-лімфоцитів CD3 з метою визначення їх локалізації.

У результаті проведених досліджень встановлено, що Т-лімфоцити в оболонках стінки порожньої кишки гусей розподілені нерівномірно. Лише поодинокі такі лімфоцити виявляються у серозній і м'язовій оболонках. Основна маса Т-лімфоцитів локалізується у слизовій оболонці, а саме в епітелії і власній пластинці, де вони інфільтрують ворсинки і ділянки крипт. У пухкій волокнистій сполучній тканині власної пластинки слизової оболонки навколо крипт розподіл Т-лімфоцитів нерівномірний. Лише поодинокі клітини виявляються у ділянці дна і нижньої частини крипт.